



FIPs retningslinjer	Rev.: 0	Dato: 29.01.2023
Retningslinjer for bedømmelse av postkorteksponat	Org.: HS	Side: 1 av 2

1 INNLEDNING

1.1 Målet med disse retningslinjene er å støtte både jury og utstillere og gi praktiske råd om hvordan man bruker spesialreglementet for postkorteksponat.

1.2 Spesialreglementet for postkorteksponat inneholder generelle prinsipper for hva postkorteksponatet kan inneholde, og hvordan det bør behandles og presenteres.

1.3 Disse retningslinjene er ikke fullstendige. Hvert eksponat blir bedømt etter egne styrker og svakheter.

1.4 Utstilleren kan benytte fordelene av å presentere eksponatet mer utfyllende i en synopsis som sendes til utstillingskomiteen i forkant av utstillingen. En synopsis erstatter ikke innledningsarket eller planen, men komplementerer det ved å forklare mer detaljert behandlingen, utvalget, forskningen, kunnskaper og presentasjon av eksponatet. Det er anbefalt at en synopsis ikke er på mer enn to A4-ark.

2 Definisjon av et postkorteksponat

2.1 Eksponatet

Et postkorteksponat kan ha en geografisk (topografisk) behandling, inkludert for eksempel illustrasjoner fra et sted eller et område. Det kan også utvikles tematisk. En hendelse kan vises som en reportasje, eller eksponatet kan ha fotografen, kunstneren, utgiveren, trykkeprosessen eller materialet som emne. Original tenkning og kreativitet kan også lede til ulike behandlinger av et eksponat.

2.2 Postkortet

Størrelsen, fasongen og materialet for postkort kan variere. Vekten legges på bildet, og ikke på bruken eller på filatelistiske spesialiteter (hvis de finnes). Postkortene kan være ubrukte eller brukte (sendt i posten). Ubrukte postkort bør ha adresselinjer, avmerket plass til frimerke, eller lignende markeringer som viser at objektet var tiltenkt å sendes uten omslag.

3 Bedømmelseskriterier

3.1 Idé, plan og behandling

Det må være en klar sammenheng mellom tittel, struktur og behandling, inkludert informasjon om hvordan utstilleren har valgt å utvikle emnet, det vil si utvalget av postkort for å illustrere emnet, og hvordan utstilleren har benyttet materialet. Innledningen bør lede til handlingen som leder seeren gjennom eksponatet. Originalitet, fantasi og kreative idéer vil bli særskilt belønnet.

Idéen og planen blir bedømt ut fra samsvar mellom tittel, planen og utviklingen av historien gjennom hele eksponatet.

Behandlingen blir bedømt ved å ta hensyn til valg av objekter, og hvor de er plassert i handlingen, samt plassering av passende tekst i tilknytning til dem. Variasjon i materialet er viktig og vil bli belønnet.

Behandling og detaljert beskrivelse av typografi, trykkemetode og trykker/utgiver er like viktig. Det bør forklares dersom slik informasjon ikke er tilgjengelig.

Originalt fotografisk arkivmateriale som er benyttet for utkast og prøvetrykk i postkortproduksjonen vil bli belønnet.

Privatproduserte fotopostkort, som er sendt i posten, er ikke i seg selv egnet for et helt eksponat, men er tillatt som deler (ikke over 10%) av et eksponat.



FIPs retningslinjer	Rev.: 0	Dato: 29.01.2023
Retningslinjer for bedømmelse av postkorteksponat	Org.: HS	Side: 2 av 2

3.2 Kunnskaper og forskning

Forskning er en forutsetning for kunnskap om emnet, og dette må dokumenteres gjennom utvelgelse og variasjon av materialet så vel som en kortfattet tekst i sammenheng med postkortene. Teksten må inneholde nødvendig informasjon om emnet og bør inneholde informasjon om fotograf eller kunstner. Informasjon om typografi, trykkemetode og trykker/utgiver bør vises på passende måte. Postkort må velges ut korrekt når det gjelder emnet, og den beskrivende teksten må være korrekt.

Personlige kunnskaper og forskning kan også vises ved tilstedeværelse av material der lite eller ingen forskning har vært gjort, for eksempel et uvanlig samleområde. Kunnskaper om emnet kan også vises ved å benytte materiale som har en ennemessig tilknytning som er oppdaget av utstilleren.

3.3 Tilstand og sjeldenhet

Den høyest mulige kvalitet som er tilgjengelig for det valgte emnet bør vises. Manglende eller brettede hjørner, riper og skraper osv. vil påvirke tilstanden, men det vil være en viss toleranse for eldre, postalt brukte objekter. Dette gjelder også for eldre postkort med håndskrift på bilsiden, før delt bakside ble introdusert, så lenge denne håndskriften ikke er spesielt skjemmende med blekkflekker og utgnidd blekk.

Sjeldenhet er direkte knyttet til vanskelighet med å finne slike postkort, hvor vanskelige de er å anskaffe. Hvor vanskelig det vil være å duplisere eksponatet. Noen 'ekte foto'-postkort kan være nær unike, siden de ofte ble produsert i små opplag. Til og med noen trykte postkort kan være svært vanskelige å finne. Postkort som viser detaljer med mennesker, aktiviteter, transport osv. er viktigere enn oversiktsbilder.

Postkort fra gullalderen (tidlig 1900-tall) ble ofte trykket av flere utgivere i et antall variasjoner. De samtidige variasjonene kan betraktes som originale, mens moderne nytrykk må beskrive som sådanne. Forfalskede objekter som ikke er tydelig beskrevet som det vil resultere i at juryen nedgraderer eksponatet.

3.4 Presentasjon

Teksten må være attraktiv og smakfullt plassert. Det overordnede inntrykket av eksponatet er viktig, på samme måte som variasjon i monteringen. Kraftig fargede ark bør unngås. Innramming av kortene eller monteringen på annen bakgrunn enn arket kan bedre det visuelle inntrykket. Illustrasjoner (kart, tegninger, osv.) eller objekter som har en direkte forbindelse til emnet eller utviklingen av postkortet kan benyttes i begrenset antall, men ikke slik at postkortene blir sekundære i eksponatet.